

LÁ THƯ CHỦ NHIỆM

*Hôm nay ngày Hội vọng Vu Lan
Sóng giác chiều thu ánh đạo vàng
Ngày của chư Tăng ngưng tưởng
niệm*

Bày đời cha mẹ thoát u oan.

Chữ Hiếu trong đạo Phật cũng như trong đời sống của người dân Việt, có một mãnh lực phi thường, có khả năng đưa con người trở về với cội gốc của muôn hạnh lành và làm cho người Phật tử trở về với lòng Phật và thực hành theo hạnh Phật. Tục ngữ ta có câu:

Lên non mới biết non cao,

Nuôi con mới biết công lao mẫu từ”.

Công ơn cha mẹ sanh thành, dưỡng dục như trời cao bể cả, bổn phận làm con phải hết lòng báo đáp. Nếu niệm Phật là điều cốt yếu của người tu Tịnh Độ, thì chữ Hiếu là nguồn gốc của hạnh phúc gia đình. Vì thế, trong kinh Báo Ân dạy: “Cha mẹ tại nhà như Phật tại thế”, hiếu hạnh là nguồn gốc của đạo và là mẹ của các công đức. Thực vậy, một đứa con mà bất hiếu với cha mẹ thì không có những việc bất nhân, bất nghĩa nào mà chẳng dám làm!

Hôm nay, ngày Hội vọng Vu Lan đã về, là ngày báo hiếu của người con Phật. Chúng ta theo gương đức Mục Kiền Liên, dự vào Vu Lan Thắng Hội cầu cho cha mẹ bày đời được thoát khỏi u oan. Tuy vậy, sự báo hiếu không chỉ nhằm vào lễ Vu Lan tổ chức hằng năm là đủ, mà còn phải thể hiện qua nhiều hình thức thế gian và xuất thế gian. Nói cách khác là sự báo hiếu của người tại gia và báo hiếu của người xuất gia. Báo hiếu

của người tại gia chú trọng về vật chất. Báo hiếu của người xuất gia chú trọng về tinh thần.

Hiếu của người tại gia là trọn đời phụng dưỡng cha mẹ. Cha mẹ có yêu thương, mình vui mà không quên bổn phận; cha mẹ có ghét, mình dù cực nhọc cũng không dám giận hờn. Bổn phận làm con phải cung phụng đầy đủ vật chất suốt đời. Đồng thời người tại gia cũng khéo léo khuyên cha mẹ làm lành lánh dữ, ăn chay niệm Phật để hưởng phước báo tốt về sau. Khi cha mẹ mất phải lo tang lễ vẹn toàn, cầu siêu làm phước, tạo các công đức hồi hướng cho cha mẹ được sanh về cõi lành. Đồng thời cũng theo chí hướng của cha mẹ, chu tất mọi việc thiện mà cha mẹ chưa hoàn thành.

Hiếu của người xuất gia là lo hiếu dưỡng về phần tinh thần. Dù không có gần gũi cha mẹ, quạt nồng ấp lạnh, nhưng luôn luôn làm cho cha mẹ khỏi vòng nghiệp lực, tinh thần thoải mái, khi lâm chung thân thức được giải thoát sanh tử luân hồi. Người xuất gia vì chữ Hiếu mà cố gắng tự tu để được thành đạo. Cổ đức dạy: “Một người tu được thành đạo thì cứu huyền thất tổ đều được siêu thăng”. Rồi sau đó độ cha mẹ về cõi Cực Lạc an vui. Vì thế người xuất gia, tuy dứt hết tình ái, không luyến tục trần, hiểu rõ pháp yếu vô vi, nhưng không quên hiếu hạnh.

Ngày xưa, Đức Như Lai, nửa đêm vượt thành đảnh đạo nơi núi Tuyết. Sau đó, lên cung trời Đao Lợi vì mẹ mà thuyết pháp hết lòng để Thánh

mẫu thoát khỏi luân hồi. Lục Tổ Huệ Năng muốn thọ pháp nơi Ngũ Tổ Huỳnh Mai phải kiếm tiền cung cấp mẹ trước khi cất bước. Tổ Hoàng Nhãn sau khi trao truyền chánh pháp nhân tạng, đã cất dưỡng mẫu đường hằng ngày phục dịch mẹ hết lòng. Thiên sư Trần Lục Châu hằng ngày dệt vải để nuôi dưỡng song thân. Lãng Pháp sư đi tham vấn tha phương mà trên vai luôn luôn cồng mẹ. Nên biết, người xuất gia lấy pháp vị làm vui mà vẫn còn nhớ ân mẹ cha nghĩa nặng, dù lia tướng mà không quên lễ nghĩa ở đời. Báo đáp ân cha mẹ một đời là báo đáp ân cha mẹ nhiều kiếp, độ cha mẹ một đời là độ cha mẹ cho tất cả chúng sanh. Như hoặc, nhân duyên chưa đủ, cha mẹ chẳng chịu nghe, người xuất gia nên làm hết chữ hiếu của người tại gia, phải trả ơn mang nặng để đau vì tục tức là chơn, trái đạo làm người là sai vì chơn không lia tục. Không lia chơn tục là chỗ tu hành của Bồ Tát. Nếu chỉ biết thờ Phật mà không thờ cha mẹ thì không phải là đệ tử của đức Như Lai.

Nhân dịp mùa Vu Lan báo hiếu lại về, chúng tôi chân thành gửi đến toàn thể quý Phật tử “MỘT CÁNH HOA HỒNG TƯƠI THẮM” để nhắc nhở công ơn sanh thành dưỡng dục của cha mẹ, như trời cao bể cả lúc nào cũng hiện hữu trong đời sống chúng ta. Bổn phận làm con chúng ta phải hết lòng báo đáp.

**Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền
Liên Bồ Tát**